

Arrest

nr. 237 468 van 25 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U diende op 23 juni 2008 een eerste verzoek om internationale bescherming in in België. In het kader van dit verzoek verklaarde u van Rom-origine te zijn, over de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en bij een terugkeer naar Kosovo te vrezen voor uw leven. U gaf aan dat de Albanezen u zouden vermoorden

die u van collaboratie met de Serviërs verdachten. U werd door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling op 24 oktober 2008. Op 18 maart 2014 werd u door de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar wegens het opzettelijk in brand steken van een gebouw, namelijk een appartement, waarvan de dader moest vermoeden dat zich aldaar op het ogenblik van de brand één of meer personen bevonden. De Correctionele Rechtbank oordeelde hierbij tevens dat de feiten bijzonder ernstig waren. Op 14 januari 2016 verzocht de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 3 maart 2016 op het Commissariaat-generaal beaamde u een Rom te zijn, afkomstig uit Peje, Kosovo. Ofschoon u aangaf geboren te zijn in Kosovo en enige tijd voor uw vertrek naar België woonachtig te zijn geweest in Belgrado, Servië, gaf u ditmaal te kennen zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit te ontberen. U gaf aan geen staatsburgerschap te bezitten. U groeide op in de wijk Mahala e Bates in Peje, waar u over een eigen woning beschikte. Vijf van uw kinderen zijn tevens geboren in Kosovo. Vermoedelijk eind jaren 1980 of begin jaren 1990 woonde u tevens 2 jaar in Belgrado, Servië. In september 1991 verkreeg u tijdens uw verblijf in Belgrado een Joegoslavische identiteitskaart. U vluchtte in die periode vanuit Kosovo naar Belgrado, Servië, uit schrik voor de Albanezen in Kosovo. Deze haatten de Roma en vielen jullie lastig. Zo kwamen ze langs bij jullie thuis en sloegen jullie kinderen. Ze lieten jullie evenmin werken. Ook andere Roma ondervonden deze problemen. U verbleef vervolgens een periode van 2 jaar in Belgrado wonen. Toen uw vader u achterna reisde naar Belgrado werd hij er vermoord door Albanezen. Uw vader was voorheen werkzaam als commandant van de politie in Sprska Mitrovica. Omdat hij weigerde in te gaan op de vraag van de Albanezen om zijn werk te verlaten, werd hij door hen in Belgrado vermoord. U weet niet wie de daders van de moord op uw vader zijn. Ze wilden ook u vermoorden. U zag bijgevolg geen andere keuze dan te vluchten. Na de moord op uw vader keerde u nog in 1991 terug naar Kosovo om na een verblijf daar van 2 dagen Kosovo opnieuw te verlaten en via Titograd (Podgorica), Montenegro, en Albanië nog datzelfde jaar verder naar Duitsland te reizen. Vanuit Duitsland kwam u vervolgens in 2008 naar België. U verklaarde voorts gehandicapt te zijn en in België een invaliditeitsuitkering te ontvangen. U had ook blijvende (medische) hulp nodig. U beschouwde zichzelf niet als een gevaar voor de openbare orde. Naast hogervermelde veroordeling was u tijdens uw verblijf van 8 jaar in België nooit in aanraking gekomen met het gerecht. U betwistte de feiten gepleegd te hebben waarvoor u in België werd veroordeeld. U gaf tevens aan vervreemd te zijn van uw land van herkomst en bij terugkeer naar Kosovo nog steeds de Albanezen te vrezen. Op 7 juli 2016 besliste het Commissariaat-generaal uw vluchtelingenstatus in te trekken. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in haar arrest van 16 november 2016.

Zonder het land te hebben verlaten, diende u op 27 november 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar het incident dat leidde tot uw veroordeling en verklaarde dat uw zoon en dochter valse verklaringen hadden afgelegd waardoor u werd veroordeeld. U sloeg uw dochter omdat ze een relatie had met een Afrikaanse man. Daarna ging ze naar de politie en loog over alles. Ook uw zoon zei valselijk dat u de woning in brand had gestoken. U voegde toe dat uw dochter gehuwd was met iemand van de Macedonische familie Bairami en dat zij haar sloegen en verplichtten om te liegen bij de politie, zodat u naar de gevangenis zou moeten gaan. Een vriend van u bracht uw dochter naar Macedonië. U verbleef zes maanden in de gevangenis en heeft momenteel een enkelband. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u daar veel problemen kende. Twee Albanezen hakten uw nicht in stukjes en deden haar in de pan. Uw moeder is overleden, uw vader pleegde zelfmoord en uw broer werd gek. Inmiddels zijn uw partner, een dochter en een zoon van u overleden. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw vluchtelingenstatuut, dat u werd toegekend op 24 oktober 2008, door de Commissaris-generaal werd ingetrokken op 7 juli 2016. Het misdrijf waarvoor u uiteindelijk op 18 maart 2014 definitief veroordeeld werd, betrof immers een bijzonder ernstig misdrijf. Het stond vast dat u een gevaar vormde voor de samenleving, omdat u definitief veroordeeld was voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet. Het feit dat u nooit eerder in België in aanraking kwam met het gerecht deed geen afbreuk aan het feit dat u in België veroordeeld was voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet. Dat u voornoemde feiten niet zou gepleegd hebben en uw onschuld staande hield, werd weerlegd door het feit dat u voor deze feiten veroordeeld werd door een Belgische rechter. De door u aangehaalde invaliditeit en hulpbehoefendheid waren onvoldoende om het behoud van uw vluchtelingenstatus te rechtvaardigen. Wat betreft het feit dat u al zeer lang in België woonde en u vervreemd was van uw land van herkomst, werd opgemerkt dat een langdurig verblijf in België an sich onvoldoende is om het behoud van uw status te rechtvaardigen. De vaststelling dat u minder vertrouwd was met de samenleving in uw land van herkomst en er niet meer over een woning of familie beschikte, kon geenszins gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie. Er werd voorts vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen in Kosovo niet geloofwaardig waren, dat er niet meer gesproken kon worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo, en dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Voor wat betreft uw vrees ten aanzien van Servië, waar u over de nationaliteit kon beschikken, werd vastgesteld dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien kon geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig waren om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen was er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hiertegen tekende u geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan.

In uw verklaringen schetst u uw versie van de feiten waarvoor u, naar eigen zeggen onterecht, werd veroordeeld (verklaring DVZ volgend verzoek, vraag 11, 15). Zoals reeds in de beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus werd aangehaald, worden deze elementen weerlegd door het feit dat u voor deze feiten veroordeeld werd door een Belgische rechter. Hoe dan ook hebben deze verklaringen geen betrekking op uw vrees ten aanzien van Servië of Kosovo. Voor wat betreft Kosovo verwees u naar feiten die zich zouden hebben afgespeeld tijdens de oorlog (verklaring DVZ volgend verzoek, vraag 15). Deze verklaringen kunnen geen afbreuk doen aan de hierboven vermelde vaststellingen die werden gedaan in de beslissing tot intrekking. Voor wat betreft Servië legde u geen enkele verklaring af.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij opmerkt dat artikel 3 EVRM geschonden zal worden indien zij dient terug te keren, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat de vluchtelingenstatus van verzoekende partij, die haar werd toegekend op 24 oktober 2008, door de commissaris-generaal werd ingetrokken op 7 juli 2016 omdat het vast stond dat zij een gevaar vormde voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld was voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Er werd hierbij opgemerkt dat (i) het feit dat verzoekende partij nooit eerder in België in aanraking kwam met het gerecht geen afbreuk doet aan het feit dat zij in België veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf; (ii) de bewering van verzoekende partij dat zij deze feiten niet zou gepleegd hebben en dat zij onschuldig is weerlegd wordt door het feit dat zij voor deze feiten veroordeeld werd door een Belgische rechter; (iii) de door verzoekende partij aangehaalde invaliditeit en hulpbehoevendheid onvoldoende zijn om het behoud van haar vluchtelingenstatus te rechtvaardigen; (iv) een langdurig verblijf in België *an sich* onvoldoende is om het behoud van de vluchtelingenstatus te rechtvaardigen en de vaststelling dat zij minder vertrouwd is met de samenleving in haar land van herkomst en er niet meer over een woning of familie beschikt, geenszins gelijkgesteld kan worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 177 764 van 16 november 2016, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorig verzoek.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in het kader van haar onderhavig verzoek om internationale bescherming haar versie van de feiten schetst waarvoor zij naar eigen zeggen onterecht werd veroordeeld. Voor wat betreft Kosovo, verwijst zij naar feiten die zich zouden hebben afgespeeld tijdens de oorlog (administratief dossier, stuk 7, “*verklaring volgend verzoek*”, vragen 11 en 15). Inzake Servië legt zij geen enkele verklaring af.

2.2.6. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers wordt terecht vastgesteld dat waar verzoekende partij stelt dat zij onterecht werd veroordeeld, dit weerlegd wordt door het feit dat zij voor deze feiten veroordeeld werd door een Belgische rechter, en dat waar zij inzake haar vrees ten aanzien van Kosovo verwijst naar feiten die zich zouden hebben afgespeeld tijdens de oorlog, deze verklaringen geen afbreuk kunnen doen aan de vaststellingen die werden gedaan in de beslissing tot intrekking. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.7.1. In haar verzoekschrift verwijst verzoekende partij vooreerst naar de algemene situatie voor Roma in Kosovo en Servië en voegt zij desbetreffend verschillende internationale rapporten als bijlage bij haar verzoekschrift (bijlage 4). Daarnaast onderstreept zij dat zij sinds haar elf jaar niet meer in Kosovo is geweest, dat zij kinderen heeft die allen erkend vluchteling zijn en in België verblijven, dat zij op niets of niemand kan terugvallen in Kosovo en dat er geen enkel sociaal vangnet is. Verder wijst zij er nog op dat zij ernstige medische problemen heeft en in België mindervalide werd verklaard. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij dienaangaande een attest inzake haar invaliditeit (bijlage 5).

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met bovenstaande bemerkingen niet verder komt dan het louter hernemen van elementen die zij reeds eerder aanhaalde en waarover in de beslissing tot intrekking uitgebreid gemotiveerd wordt dat deze elementen niet van aard zijn het behoud van haar vluchtelingenstatus te rechtvaardigen. Wat betreft de verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Kosovo en Servië, wijst de Raad erop dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling in de beslissing tot intrekking dat verzoekende partij definitief veroordeeld werd tot een bijzonder ernstig misdrijf. De Raad besluit dan ook dat door verzoekende partij geen nieuwe elementen bijgebracht worden die van aard zijn de beoordeling in de beslissing tot intrekking van haar vluchtelingenstatus in een ander daglicht te stellen.

2.2.8. Wat betreft nog de bemerking van verzoekende partij dat het feit dat haar vluchtelingenstatus werd ingetrokken niet wegneemt dat onderzocht moet worden of zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, doch dat verwerende partij nalaat te motiveren waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, duidt de Raad erop dat *in casu* verwerende partij haar bevoegdheid uitoefent om overeenkomstig artikel 57/6, § 3, 5° *juncto* artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet een volgend verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verwerende partij dient dan ook louter na te gaan en te motiveren waarom zij van oordeel is dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Gelet op wat voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd dat *in casu* geenszins sprake is van dergelijke nieuwe elementen.

2.2.9. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog het arrest nr. 194.667 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 november 2017 waarbij het besluit van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 april 2017 tot terugwijzing van verzoeker werd vernietigd, voegt (bijlage 3), wijst de Raad er evenwel op dat de elementen die verzoekende partij aanvoerde in het kader van haar beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormeld besluit tot terugwijzing en die geleid hebben tot de vernietiging van voornoemd besluit – meer bepaald blijkt uit het arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde dat geen belangenafweging plaatsvond in het kader van artikel 8 EVRM inzake de banden met de jongste zoon die bij verzoekende partij inwoont – niet van aard zijn de beoordeling in de beslissing tot intrekking van haar vluchtelingenstatus in een ander daglicht te stellen.

Immers werd in het kader van het beroep van verzoekende partij tegen de in haar hoofde genomen beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus reeds door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest nr. X van 16 november 2016 opgemerkt dat een schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van haar vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de intrekking van de vluchtelingenstatus uitspraak wordt gedaan.

2.2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT